WASHINGTON D C

І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь... — Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807; з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200; з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 132. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 16-го ЛИПНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, JULY 16, 1974 No. 132. VOL. LXXXI.

В Чикаґо відбудеться Конвенція Української Православної Ліґи

Чикаґо. — Конвенція Української Православної Ліґи, двадцять сьома з черги, відбудеться цього тижня в Чикаґо в днях від 18-21 липня. В неділю, 21-го липня, з нагоди Конвенції буде відправлена в катедрі св. Володимира в Чикаґо соборна архиєрейська Служба Божа, яку очолить Владика Митрополит Мстислав, Архиєпископ Марко і Єпископ Константин в сослуженні присутніх на Конвенції священиків.

З нагоди цієї Конвенції Владика Митрополит переслав уже її учасникам послання, в якому стверджує великі досягнення Ліґи на протязі 27 років її існування та закликає Провід Ліґи, щоб на Конвенції було поставлено як обов'язок вивчення кожним членом Ліґи історії Христової Церкви взагалі, а історії Української Православної Церкви зокрема. Для здійснення цього обов'язку Владика рекомендує організувати спеціяльні курси, або семінарі, окремо для старших членів Ліґи, а окремо для молодечих відділів.

В програмі Конвенції передбачено, кромі звітних доповідей і дискусії, також головна промова, що її виголосить д-р С. Савчук, гість з Філядельфії. В п'ятницю 19-го відбудеться великий концерт, а в суботу бенкет і баль.

Українська Православна Ліґа була покликана до життя в 1946 р. покійним уже о. Володимиром Бакутою з метою об'єднання української православної молоді і прив'язання її до Української Православної Церкви і її традицій. Українська Православна Ліґа з часом років поширила свою діяльність також на старших. Під теперішню пору Ліґа нараховує понад 1,500 членів в ЗСА, 350 з яких є згуртовані в молодечих відділах. Президентом УПЛ під теперішню пору є Павло Чебіняк.

Українська Православна Духовна Семінарія була темою нарад в Бавнд Бруку

Бавнд Брк, Н. Дж. — Тут в Осередку Української Православної Церкви в ЗСА відбулась ще 14-го червня ц. р. окрема нарада-засідання спеціяльної комісії, що її покликано для організації Української Православної Духовної Семінарії в ЗСА. Очолює цю комісію Владика Константин. До складу комісії входять ще: протопресв. А. Селепина, прот. И. Крета, прот. Я. Дяків, о. Л. Куберський і о. Ф. Істочин та проф. І. Фізер, проф. І. Коровицький, проф. С. Савулич і магістер теології О. Воронин.

На першому засіданні Комісії Владика Митрополит Мстислав поінформував про пророблену вже працю, метою якої було нав'язання контакту із стейтовим університетом в Ню Бронсвіку для виявлення можливостей пов'язання програми навчання в майбутній семінарії з навчанням гуманістичних дисциплін в тому ж університеті. Ствердивши, що дотеперішні заходи зустрілися з повним зрозумінням і прихильністю керуючих університетом чинників, Владика побажав членам комісії успішної праці і передав дальше ведення засіданням Владиці Константинові.

Основні справоздання з довершеної вже праці зложив проф. І. Фізер і о. Ф. Істочин. Вони представили опрацьовану ними програму навчання в семінарії та перелік тих дисциплін, що їх будуть слухати студенти в університеті. Після звідомлення відбулася дискусія, яка довела до однозгідних рішень. Виявлено, що існують усі можливості для того, щоб навчання в семінарії можна було розпочинати з початком 1975/76 академічного року. На засіданні обрано підкомісію для фінансово-господарських справ та рішено негайно започаткувати інформаційну акцію.

Майбутня семінарія матиме приміщення в головному будинку новопридбаного маєтку. Там же буде приміщуватись також інтернат для студентів.

На Союзівці закінчено дівочий і започатковано хлоп'ячий табір, відбулася мистецька імпреза

Союзівка (Л. К.). — І знову, в суботу 13-го липня ц. р. цю оселю УНСоюзу в Кетскильських горах, навістила соняшна погода; звідусіль з'їздилися гості, над'їздили й батьки з найдальших закутин Америки, щоб забрати дітей з дитячого табору. Закінчувалася перша його фаза, починалася друга, в'їздили нові діти, нові батьки. Скрізь чутно було розмови, привітання зустрічних, удари м'яча на тенісовому корті, вигуки завзятих на відбиванковій площі, безперервний хлюскіт води з просторого басейну Союзівки.

Цього дня о год. 11-ій ранку, відбулося закриття дівочого табору (38 учасниць) мистецькою програмою у павільйоні „Веселки". Одночасно відкрито тритижневий хлоп'ячий тобір з участю 27-ох хлопців у віці від 7 до 11 років. Число учасників ще неповне, протягом тижня має прибути ще більше хлопців. Керівником хлоп'ячого табору, як і попереднього дівочого, є пані Євгенія Цікало, якій допомагають пість сестричок.

Як відомо, вже від двох років, заходами Жіночого Комітету УНСоюзу, очолюваного заступницею головного предсідника Марією Душник, проходять старання поставити на Союзівці пам'ятник Лесі Українки. В неділю 14-го липня ц. р., відвідала Союзівку сестра Лесі Українки Ізидора Борисова, яка окрім інших справ, цікавилася й цим проєктом.

Увечері тієї суботи, о год. 8.30, залю „Веселки" вщерть заповнили гості, де з циклу культурно-розвагових вечорів відбулась чергова імпреза. Програму відкрила конферансьє Аня Дидик і, вітаючи гостей, ввела публіку у поодинокі точки програми. Напочатку, виконавши кілька пісень, під акомпаньямент гітари Богдана Ганушевського, виступило тріо „Соловейки": Оксана Борбич керівничка тріо і солістка, Оксана Тромса і Оленка Ганушевська. Відтак низку пісень виконував вокальний ансамбль „Чорнобривці" при акомпаньяменті гітар. У складі ансамблю були: Адріяна Палієнко, Марійка Галайдіда, Ія Лабунька, Наталка Гурин, Оксана Борбич, Володя Гнат, Оксана Тромса і Соня Моравська. У склад згаданих обох співочих одиниць входять молоді і талановиті працівники Союзівки. Під назвою „Мамині діти" виступали Оленка і Богдан Ганушевські, співаючи ряд популярних пісень, а відтак,

(Закінчення на стор. 3-ій)

ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ ЗАПОЧАТКОВАНО УРЯДОВИМИ ПРОКЛЯМАЦІЯМИ, БОГОСЛУЖЕННЯМИ В ЦЕРКВАХ ТА ВІДПОВІДНИМИ ІМПРЕЗАМИ

Згідно із схваленим 15 років тому в Конґресі ЗСА законом, третій тиждень липня кожного року проголошується, як Тиждень Поневолених Націй та закликається американський нарід молитвою і добрим словом згадати тих, що ще й досі караються в поневоленні та яким відмовляється їх основних людських прав. У хвилині, як цю вістку подається до друку, ще не одержано тексту відповідної проклямації Президента ЗСА, до якої його зобов'язує згаданий закон Конґресу. Натомість одержано вже ряд повідомлень із стейтів та міст, де такі проклямації видано. Губернатор стейту Ню Йорку Малколм Вілсон видав проклямацію Тижня Поневолених Націй вже 5-го липня ц. р. і в ній, між іншим, сказано:

Проклямація губернатора М. Вілсона

„П'ятнадцяту річницю Тижня Поневолених Націй відзначатимуть від 14 до 20-го липня по всій Америці та в інших країнах. З цієї нагоди волелюбні люди зупиняться, щоб помолитись та відновити надію для чоловіків, жінок і дітей в поневолених країнах, що вони будуть звільнені з людських і релігійних кайданів. Ми, американці і нюйоркчани, пишаємося тим, що багато втікачів із поневолених країн знайшли притулок в домі вільних. Вони стали нашими вартісними сусідами, льояльними і працьовитими членами нашого суспільства. Належить висловити окреме признання для відзначувань, які пригадають нам усім, що багатьом громадянам світу все ще відмовляється людських і релігійних вольностей. Тому то я, Малколм Вілсон, губернатор стейту Ню Йорк, оцим проголошую тиждень від 14 до 20 липня, як Тиждень Поневолених Націй в стейті Ню Йорку..."

„Похід Волі" в Ню Йорку

Місцеві щоденники „Ню Йорк Таймс" і „Дейлі Нюз" у своїх виданнях з понеділка, 15-го липня, віддали багато місця і уваги описам і фотознімкам із „Походу Волі", що його попереднього дня, в неділю 14-го липня, влаштували по П'ятій евеню групи східньоевропейського походження, народи і країни яких находяться в совєтській неволі. „Ню Йорк Таймс" про цей „Похід Волі" пише:

„Понад 1.000 осіб, які репрезентували 31 район під совєтською владою, йшли походом по П'ятій евеню вчора рано, започатковуючи 16-те з черги відзначування Тижня Поневолених Націй. Багатьох у поході, деякі з них в національній ноші, були втікачами з країн під совєтською владою. „Я ніколи не могла вернутися в Україну" — сказала Марія Климочко з Бруклина. „Я ніколи не повернуся туди, як довго там є комуністи. Мій батько умер в'язнем на Сибірі. Він був тільки хліборобом. Вони називали його капіталістом". Пані Климочко, яка кожного року відзначає Тиждень Поневолених Націй, перебуває в цій країні 20 років. „Насправді я не втекла з України" — сказала вона. „Мене нацисти депортували до Німеччини на невольничу працю, з якої я була визволена в 1945-му р. Як я усвідомила собі, що я вільна, я знала, що я ніколи не зможу вернутись додому".

Похід почався від катедри св. Патрика на 51-ій вулиці (після відправленої там Святої Літурґії на ітенцію поневолених) та закінчився в Центральному Парку близько 72-ої вулиці. Там були промови про обставини в комуністичних країнах. Д-р І. Дочефф, болгарський діяч і заступник предсідника програми того дня, заявив, що „в самому тільки метропольітальному районі (Ню Йорку) є понад один мільйон осіб, які походять із одної з 31 репрезентованих в поході націй". Крім України, д-р І. Дочефф назвав такі поневолені комуністами країни: Альбанія, Вірменія, Азербайджан, Болгарія, Білорусь, Китай, Козакія, Хорватія, Куба, Чехія, Східня Німеччина, Естонія, Грузія, Угорщина, Ідель-Урал, Курильські острови, Латвія, Литва, Монголія, Північний Кавказ, Північна Корея, Північний В'єтнам, Польща, Румунія, Сербія, Словаччина, Словенія, Південний Сахалін, Тибет і Туркестан" — закінчує свою інформацію „Ню Йорк Таймс".

Урядова церемонія в місті Ню Йорку

Бюро посадника Ню Йорку Абрагама Біма подало до відома, що в найближчу середу, 17-го липня, посадник Бім о год. 11-ій перед полуднем підпише проклямацію Тижня Поневолених Націй в місті Ню Йорку. Церемонія відбудеться в Голубій Залі (Блю Рум) Сити Голлу і в ній візьмуть участь численні репрезентанти поневолених націй. Об'єднаний Комітет Американсько-Українських Організацій — Відділу УККА в Ню Йорку закликає до участи в цій церемонії всіх, зокрема нашу молодь.

„Дейлі Нюз" почав публікувати серію статтей про „воєнних злочинців"

Ню Йорк. — Місцевий щоденник „Дейлі нюз" почав 14 липня друкувати серію статтей П. Мескіла під спільною назвою „Нацисти по сусідству". Свою серію П. Мескіл зачинає твердженням, мовляв, „сотні запідозрених нацистських воєнних злочинців знайшли схоронище у З'єднаних Стейтах, свідомі і впевнені в тому, що майже не існує ніяка можливість, щоб їх відіслано домів, де вони мусіли б станути перед судом". Після такого „узагальнюючого вступу", Мескіл переходить до подробиць, які стосуються вже раніше опублікованого в пресі списка 37 осіб, яким закидається коляборацію з нацистами, зглядно пряму участь у нацистських злочинах. У першій статті є дані про латвійця Б. Майковскіса, Ґустава Макса, Петеріса Несавле та Карліса Савтінса, а у другій про Черіма Зубзокова. Список цей, як відомо, включає кілька українських прізвищ. У згаданій статті є тільки мова про „чоловіка з Філядельфії, колишнього, як описують, українського поліційного шефа і нацистського коляборанта, який вислав 14.000 жидів з Рави Руської недалеко Львова до табору смерти у Белзцу." У своїй серії статтей Мескіл відзначує, що в окремих випадках „містерійно зникли документи із замкнутих шаф" щодо окремих осіб, обвинувачених у співпраці з німецькими нацистами.

УНС ПРОХАЄ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА РЯТУВАТИ В. МОРОЗА

Джерзі Ситі. — Як уже коротко інформовано, новообраний Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу на своїх перших нарадах минулої середи, 10-го липня, познайомившись із переданою того дня міжнародними пресовими агенціями вісткою, що Валентин Мороз у Владимирській в'язниці почав голодівку „аж до смерти", рішив негайно зі свого боку поробити додаткові заходи для його рятунку, базуючись на попередньому рішенні Головного Уряду, щоб для тієї мети запропонувати відповідні фонди міжнародним організаціям. З уваги на наглість справи та виконуючи постанову Головного Екзекутивного Комітету, головний предсідник Иосип Лисогір в імені УНСоюзу негайно звернувся телеграмою до президента Ніксона. В телеграмі сказано:

Останні повідомлення Юнайтед Прес Інтернешенел і Асоссіейтед Прес, насвітлюють, що Валентин Мороз, молодий український інтелектуаліст у Владимирській в'язниці за так звані політичні злочини, які фактично є змаганням за його людські і конституційні права, вже дванадцятий день відбуває голодівку. Його здоров'я, з уваги на знущання та фізичні тортури вже перед голодівкою, є поганому стані. Його теперішній стан є дуже критичний. Ми благаємо Вас, Пане Президент, в ім'я людяности використати Ваші впливи для рятунку Мороза від неминучої смерти. Ви маєте можливість порозумітись з Москвою в кожній хвилині. Прохаємо, Пане Президенте, постарайтесь врятувати Мороза.

На Кипрі відбувся військовий переворот. Архиєпископ Макаріос загинув в часі перевороту

Нікозія. — Згідно з радіовими повідомленнями з кипрської столиці, в понеділок, 15-го липня, кипрські збройні сили під командуванням грецьких старшин влаштували державний переворот і повалили уряд архиєпископа Макаріоса. В часі збройної сутички загинув архиєпископ Макаріос, який був президентом Кипру. Військові чинники, які перевели пересорот, заповіли вибори до часу одного року. На порядку дня буде також справа об'єднання Кипру з Грецією, чому протиставився архиєпископ Макаріос.

Як відомо, Кипр став незалежною державою 16 серпня 1960 року і з цього часу постійним президентом Кипру був архиєпископ Макаріос. Від деякого часу він намагався усунути з Кипру грецьких старшин, яких раніше запрошено на Кипр для переведення вишколу кипрської національної ґвардії.

Вілліям Саймон переговорює в Єгипті

Каїро. — До Єгипту прибув 14 липня в рямках своєї поїздки на Близький Схід американський секретар скарбу Вілліям Саймон, щоб тут перевести розмови на тему умов американсько-єгипетської економічно-фінансової співпраці. Справа в цьому, що американські інвестиційні кола не мають довір'я до соціялістично зорієнтованої економічної і фінансової політики єгипетського уряду. В Саймон в цій справі переговорює з заступником єгипетського прем'єра Абделем Азізом Гаґазі, міністром фінансів Мохаммедом Абделом Фатаїом та міністром для справ нафти Ахмедом Гілалем. По закінченні переговорів в Єгипті В. Саймон відвідає Ізраїль, Савдівську Арабію і Кувейт.

Поширюється французько-совєтське співробітництво

Москва. — Совєтський Союз відвідав французький міністер закордонних справ Жан Сованьярг, який перевів розмови з Л. Брежнєвим у Ялті, на Криму. Згідно з офіційним повідомленням, Франція та СССР узгіднили питання збільшення торговельного обороту на протязі найближчих п'яти років, а також справу розбудови французькими спеціялістами совєтської промисловости. На порядку нарад були також, як поінформував ТАСС, справи Европейської конференції для справ безпеки, Близького Сходу та Південного В'єтнаму.

Почались переговори між ЗСА та Східньою Німеччиною

Вашинґтон. — Згідно з повідомленням аґентства Ройтер, тут почались 15 липня переговори між ЗСА та урядом Східньої Німеччини, яку репрезентує представник міністерства закордонних справ Герберт Сюсс. Згідно з американським повідомленням, обидва уряди почали переговори з метою узгіднити справу дипломатичного визнання Східньої Німеччини та встановлення між нею і ЗСА дипломатичних взаємин. В ході переговорів має бути вияснено питання націоналізованого східньонімецьким урядом американського майна на території Східньої Німеччини.

Полк. В. Ґонсальвес назначений прем'єром Портуґалії

Лісбона. — Президент Антоніо де Спінола призначив члена військової хунти і одночасно члена Державної ради полковника Васко де Ґонсальвеса прем'єром нового портуґальського уряду. Назначення нового прем'єра Портуґалії було зумовлене резиґнацією попереднього прем'єра і кількох міністрів. Новий прем'єр заповів введення в Портуґалії нових законів, що стосуються преси, профспілок і виборчої системи. В новому уряді переважатимуть військовики, але згідно з інформаціями, будуть в ньому також заступлені окремі політичні партії. Новий уряд небавом проголосить, як інформують, повну незалежність портуґальської Ґвінеї, яка має вже свій власний тимчасовий нелеґальний уряд.

РАДІОВА ПРОГРАМА

Нюарк. — Заходами управи відділу УККА в Нюарку-Ірвінґтоні в рямках спеціяльної радіової програми, присвяченої розвиткові міста Нюарку, буде переданий 22 липня о год. 6-ій вечера з радіостанції WSME 94 репортаж Романа Чайковського про вклад українців у розбудову міста.

В'ЯЗНІ СОВЄТСЬКИХ КОНЦТАБОРІВ ЗВЕРТАЮТЬСЯ ДО СВІТОВОЇ ГРОМАДСЬКОСТИ

ТЕЛЕГРАМА ТАНІ ХОДОРОВИЧ ДО МІЖНАРОДНЬОГО ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА. ЗАХОДИ РАЇСИ МОРОЗ В ОБОРОНІ ІІ ЧОЛОВІКА. ЛЕОНІДОВІ ПЛЮЩЕВІ ПРОДОВЖИЛИ „ЛІКУВАННЯ" В ПСИХІЯТРИЧНІЙ В'ЯЗНИЦІ

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — З СССР на Захід продісталося звернення невідомої групи політв'язнів СССР до громадськости світу. Його зміст разюче документує серйозне становище, в якому знайшлися громадяни Совєтського Союзу, переслідувані режимом за їхні переконання. Текст звернення такий:

„Ми звертаємось до громадськости світу і до тієї частини радянського суспільства, якій не байдуже майбутнє СССР. Ми затривожені і занепокоєні щораз більшим посиленням тенденцій сталінізму в СССР. В системі КҐБ і МВД це вже не тенденція, але відкритий, чітко спрямований курс. Від 1972 року політв'язнів перевозять все далі на північ у традиційні сталінські місця з гострим кліматом. «Це вам не Мордовія», — кажуть політв'язням на Уралі, а в Мордовії лякають перевезенням на Урал. Нам не дають теплого одягу, тримають на мізерних харчах, урядовим порядком позбавляють вітамінів. Нас знову одягнули в традиційний, понижуючий одяг з окремими знаками на грудях. Нас знову голять і стрижуть під нульку, забирають предмети релігійного культу та релігійну літературу. Нас держать у карних ізоляторах з цементовою підлогою, де нас мучать холодом і голодом. Через низький рівень медичної опіки вмирають наші товариші. Сорока, Галансков, Куркис... Хто з нас на черзі? Нас змушують виконувати одностайну і понижуючу роботу. Хто ґарантує, що шахта в зоні БС 37 ремонтується не для мордовських в'язнів? З року на рік режим для політв'язнів загострюється. Наші права все більше обмежують. Нашу особисту гідність понижують на кожному кроці. Ми позбавлені права купити за власні гроші трохи додаткових харчів (на 5 рублів місячно!), побачень з рідними і листування. Т. зв. політзайняття перетворюються у засіб тиску на політв'язнів. Наші звернення до офіційних державних органів КҐБ і таборова влада гостро контролює та цензурує. Навіть називати себе політв'язнями нам категорично забороняється. Більшість моральних і фізичних принижень не є ділом окремих людей, але вони освячені законом. Кому, як не нам, що пебувають за колючими дротами, близькі і зрозумілі трагедії народів Чілі і Греції... Але нам не відомо чи є ще десь поза СССР табори суворого режиму для політв'язнів-жінок? Тоталітарні режими — це горе не одної країни, але усього людства. Від нас і від вас залежить те, чи відродиться сталінізм з усіми його страхіттями. Пасивність в обличчі надходячої небезпеки — це злочин".

Відома із своїх мужніх виступів в обороні переслідуваних в СССР, зокрема Валентина Мороза, російська діячка культури, Татьяна Ходорович, вислала 1 липня телеграму до Міжнародного Червоного Хреста, у зв'язку з голодівкою, що її проводив тоді академік А. Сахаров під час відвідин президента Ніксона в Москві. В телеграмі Т. Ходорович писала:

„Вважаючи, що людське милосердя стоїть поза будь-якою політикою і вище неї, я закликаю вас, що добровільно взяли на себе хрест активного вияву милосердя, допоможіть усім, хто страждає, дайте негайну підтримку в'язням совєтських концентраційних таборів, в'яз-

(Закінчення на стор. 3-ій)

АНАТОЛІЙ РЕШЕТНИК ДАЛЬШЕ ПЕРЕБУВАЄ В УВ'ЯЗНЕННІ

Стокгольм (УІС „Смолоскип"). — Сюди дісталася вістка, що український вчений Анатолій Решетник, не зважаючи на те, що ще в жовтні 1973 р. закінчив термін свого ув'язнення — не був звільнений і тепер перебуває в лагерній тюрмі в Омській області. Тут стали вперше відомі подробиці його справи.

Анатолій І. Решетник народився в 1937 р. на Київщині. В 1960 р. переїхав в Москву, де вчився на історично-філологічному факультеті Московського університету, який успішно закінчив в 1964 р. Після закінчення університету, став членом партії і був перенесений до Свердловська, де працював у галузі освіти. Згодом, Решетник, як довірена людина, учителював на засекреченій воєнній базі у Верх-Нейвинську, де і його заарештували у жовтні 1971 р. 16-17 лютого 1972 р. Решетника судив Верх-Нейвинський суд за параґрафом 190-1 Карного Кодексу РСФСР. А. Решетника обвинувачували у поширюванні „наклепів" на Совєтський Союз. Аґенти КҐБ перехопили лист А. Решетника до американського журналіста Діна Ріда, в якому автор критикував совєтську державну систему і запропонував Рідові переселитися і жити в СССР. Лист цей став основою в акті обвинувачення молодого вченого. Крім цього, як доказовий матеріял на суді фіґурувала копія його наукової дисертації з політичної економії, яку знайшли КҐБ-сти на його помешканні в часі обшуку. У своїй дисертації А. Решетник відкидав совєтську економічну систему, доказуючи, що вона є державним капіталізмом, нічим непов'язаним з ідейною комуністичною доктриною. Лист до Д. Ріда і дисертацію слідчі і прокурор кваліфікували, як „наклеп" на совєтську владу, додавши до обвинувачення, що Решетник не лише виготовлював, але й розповсюджував протисовєтську літературу, хоч цього йому не могли ані доказати ані знайти хоч одного свідка, який міг би це підтвердити.

В часі суду А. Решетник не визнав себе винним, держався гідно і заявив суддям, що збирався публічно захищати свою дисертацію, що він не вирікається своїх поглядів і дальше обстоює своє право на науково-дослідну працю.

17 лютого 1972 р. суд виніс вирок — 2 роки виховно-трудових лагерів загального режиму. В квітні того ж року Верховний Суд РСФСР відкинув касаційну жалобу і затвердив вирок, а в травні Решетника перевезли в концлагер в селище Нова Ляля, Свердловської області, звідки вкоротці його забрали і перевезли в Омську Область.

Згідно з найновішою вісткою, А. Решетника не звільнили в жовтні 1973 р., коли він закінчив термін свого засуду, а перевели в лагерну тюрму, підготовляючи проти нього нову справу.

ЄВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Громадська база „політики відпруження"

Безпосередньо по закінченні вершинної конференції в Москві, ще в час перебуваня в Европі, державний секретар Генрі Кіссінджер висловив думку про неминучість ширшої дебати в ЗСА на тему американсько - совєтських відносин, а в першій мірі на тему атомової стратегічної зброї і вирівняння сил між ЗСА та СССР. Така дебата мала б за завдання не тільки внести ясність у незвичайно складні питання американсько - совєтських відносин, але також оформити своєрідну „громадську базу" для цієї політики, що її тепер здійснює президент Ніксон разом з Кіссінджером.

Згадка Кіссінджера про дебату не була випадкова, бо вже кілька днів пізніше виявилося, що на терені ЗСА зформовано спеціяльну групу видатних американців, які готові постійно підтримувати „політику відпруження" на відтинку відносин ЗСА з СССР. Вони одночасно рішені поборювати сенатора Генрі Джексона за його спротив признати Совєтському Союзові статус упривілейованої держави у торговельних взаєминах з ЗСА. Як виходить з повідомлення, в цю акцію включилося 38 американців, головним чином науковців з Гарварду і Масачуссетського Технологічного Інституту, які вже заснували „Американський Комітет для справи відносин між ЗСА і СССР". Цей комітет, заснований за позапартійним принципом, і є початком формування „громадської бази" в ЗСА для „політики відпруження" і для закріплення американсько-совєтської співпраці на основі засади „невтручання у внутрішні справи" інших держав.

Цей розвиток ситуації на терені ЗСА, намагання формувати „громадську базу" для „політики відпруження" має свою вимову зокрема для всіх тих чинників, які цікавляться справою американсько - совєтських відносин, але не шляхом капітуляції перед СССР і не резиґнації з цих принципів, які лягли в основу американської системи й американського способу життя. Особливо промовистою є ця тенденція для представників поневолених в СССР народів Східньої Европи і Азії, і їм треба заздалегідь подбати, щоб вони взяли в такій публічній дебаті участь та зайняли становище. Це матиме важливе значення для справи визвольної боротьби всіх цих народів, а в першій мірі буде моральною підтримкою національним рухам спротиву і оборони в СССР.

Правду треба обстоювати

Пізнайте правду і правда визволить вас! — сказано в Святому Письмі. Під таким гаслом появилося і перше число „Свободи" вже майже 81 рік тому і правда, правда про Україну та наш нарід, стала одним із головних завдань української діяспори.

Богото у цій справі вже зроблено, але й багато дечого ще стоїть облогом. Не тільки пересічні обивателі ЗСА і Канади та інших країн нашого поселення постійно плутають Україну з Росією чи Совєтським Союзом, але також і серед найбільш заавансованих науковців постійно зустрічається повно тієї плутанини, очевидно не без активної допомоги поневолювачів України. Яскравим прикладом цього може послужити найновіше видання престижевої „Енциклопедії Брітаніки", як це з'ясовано в окремій статті „Енциклопедична плутанина", надрукованій побіч.

Признання і вдячність від нас усіх належиться проф. Зенонові Мельникові із Сінсінатського усіверситету за його висококваліфіковане, достойне, але рішуче становище в цій справі, доведене до відома видавцям „Брітаніки". В таких випадках і один може бути в полі вояк, а перемога було б запевнена, якщо б він не був одним, але якби до нього долучилися сотні і тисячі тих, що знають проблематику. Ми вже мали подібний випадок з енциклопедією Комптона в 1971-му році, як опублікований в „Свободі" лист д-р Клюфас викликав таку підтримку багатьох, що видавці тієї енциклопедії признали свою помилку та прирекли направити її.

Правду треба обстояти. Проф. З. Мельник виступив в її обороні у випадку „Брітаніки" і можна сподіватися, що його ініціятива знайде найширшу підтримку загалу, зокрема його колеґ - професорів американських та канадських університетів. Своє слово в цій справі повинен сказати Гарвардський Центр Українських Студій.

ЕНЦИКЛОПЕДИЧНА ПЛУТАНИНА

На початку цього року появилося чергове видання багатотомної „Е н ц и к лопедії Британіки". У зв'язку з цим черговим виданням, цілком нормально, виринає питання про те, як у цьому загальновідомому енциклопедичному довіднику потрактовано матеріял з української історії, літератури тощо, враховуючи факт, що у того роду чужомовних виданнях не завжди маємо справу із справді об'єктивною і цілком правдивою інформацією. Доводиться ствердити, що коли йдеться про Україну і матеріяли на українські теми, то, на жаль, також „Енциклопедія Британіка" далека від об'єктивности і правдивости в інформаціях. На це звернув увагу проф. Зенон Мельник з університету Сінсінаті, який написав у цій справі листа до редакції цієї енциклопедії і одержав відповідь, датовану 13 червня. У своєму листі з 3 червня проф. З. Мельник м. ін. написав:

„Спрацювання предмету Україна є не тільки неточне, але часто фальшиве. У головному есеї немає навіть запису під „Україна", як це було у попередньому, з 1972 року виданні. У цьому виданні після запису „Україна" йде „Українська ССР". Якщо ваш арґумент в користь Української Совєтської Соціялістичної Республіки з занехаванням окреслення Україна опирається на сучасній нещасливій ситуації, то його не можна оборонити. По-перше, Україна, як країна, існувала довго перед тим, заки стала частиною СССР і через це заслуговує на відзначення у такій формі. По-друге, якщо ви хочете вживати сучасні формальні назви країн, то чому ви продовжуєте вживати Росія, а не РСФСР? Чому не розмежувати СССР від Росії і трактувати РСФСР (Росію) як частину СССР? Чому ви вживаєте Німеччина замість Федеративна Республіка Німеччини? А що у випадку Польщі і багато інших країн? Коротко, вашого становища не підтримує ваша власна практика, не згадуючи вже тут про факти і логіку наукового, об'єктивного з'ясування. Крім того, читачі даремно будуть намагатися щось навчитися про українську мову, історію, літературу і т. п. Тільки невеликі згадки і уступи на ці теми є в томі X, але в загальному факти включені у розгляді Росії. Наприклад, коли йдеться про історію України, ви скеровуєте читача до „Росія і Совєтський Союз, Історія". Це, однак, вказує, що Україна, як країна, не має власної історії і є тільки частиною Росії.. Русофільське (проросійське) наставлення ваших редакторів є виразне у їхньому розгляді української літератури. Не тільки нічого немає про ранню історію української літератури, яку ви дуже щедро віддали росіянам, — але навіть щодо найновіших періодів, то тут є майже суцільний брак інформацій. Більше того, ізза якихось ближче нез'ясованих міркувань невеличкий есей про українську літературу 19-го і початку 20-го століть є захований як підназоловок розділу „Російська література 19-го століття". Що за спосіб викривляти факти!"

Далі у своєму листі проф. З. Мельник звертає увагу на перекручування українських імен і назв, які енциклопедія подає по-російськи (напр. не Гулак-Артемоський, а Гулак-Артемовскій, не Євген Гребінка, а Євґеній Гребйонка, не Тарас Григорович Шевченко, а Тарас Ґріґоровіч Шевченко тощо). Це саме стосується географічних українських назв.

Свій лист проф. Мельник закінчує ствердженням, що таких помилок у цій енциклопедії не трапилося б, коли б її редактори покористувалися фахівцями з окремих ділянок, які науково працюють в ЗСА, Канаді, Великій Британії, а не замовляли статтей у совєтських українських авторів. „Наприклад, Торонтський Університет, — пише він, — опублікував два великі томи енциклопедії про Україну. У Гарвардському Університеті є Центр Українознавчих Студій, що складається з катедр української історії, літератури і мови, а також Дослідного Інституту. Багато прекрасних творів про Україну були опубліковані у відомих університетах ЗСА і Канади. В цій тільки країні є понад 200 Університетських професорів, які вчать в наших університетах. Коротко, коли є бажання, то шлях можна найти. Редактори „Енциклопедії Британіки" виявили брак доброго відчуття, брак об'єктивности і сторонничість".

На знак протесту проти так зредаґованого видання, проф. З. Мельник відіслав видавництву замовлений комплект енциклопедії. У відповідь на таке своє правильне становище він одержав лист з датою 13 червня, в якому є намагання виправдати такий підхід редакції до гасел про Україну, українську літературу, історію тощо. У відповіді написано:

„Наголовок Українська Совєтська Соціялістична Республіка вжито послідовно з нашою політикою в новому виданні, де вживається поточні назви для наголовків у всіх географічних статтях. Стаття про Україну у вашому комплекті з 1972 року є також затитулована Українська Совєтська Соціялістична Республіка. Україна була під контролею російської імперії протягом 19-го століття і тому нам здається, що це не є перекручування фактів розглядати українську літературу у підрозділі під заголовком „Російська література 19-го століття". Українська література 20-го століття є на сторінці 1251 статті „Література, Західня", і у розділі „Культурне життя й інституції" статті про республіку (18-839). Ми свідомі проблеми українських імен у статті про літературу і їх буде справлено при нашій найближчій нагоді. Історії Росії і України є так пов'язані, що нам не видалось, що було б найкраще їх з'ясувати в одній статті. Цей спосіб з'ясування не є унікальний щодо України у нашому новому виданні. Ми маємо кілька реґіональних історій, як „Балтійські держави, Історія", „Скандинавія, Історія". В той час, коли ми маємо кільканадцять совєтських співавторів у цьому виданні, то стаття „Росія і Совєтський Союз, Історія", була написана науковцями з університетів Гарвард і Колюмбія, Лондон і Вермонт".

На цей лист проф. З. Мельник дав додаткову відповідь з 5 липня, поновно з'ясувавши своє становище і ствердивши, що редакція енциклопедії не зуміла „опрокинути його протилежних тверджень". Він одночасно поінформував видавництво, що таке своє неґативне становище він доведе до відома „студентів, своїх колеґ і інших заінтересованих сторін".

П. Феденко

„РЕВАНШ" НОГАМИ...

Мюнхен. — У неділю, 7-го липня тут закінчилися світові змагання за перше місце в грі, що зветься в нашій мові на англійський лад: „футбол". Перед цією офіціяльною зустріччю двох найсильніших спортових дружин - одинадцяток, відбулися змагання представників европейських, азійських, африканських та південно-американських країн в різних містах Західньої Німеччини. До кінця змагань зосталися „фаворитами" чотири найметкіші команди: голляндська, німецька, польська і бразилійська. Нарешті програли поляки й бразилійці і лишилися „на полі бою" два суперники: західні німці й голляндці.

Протягом часу змагань футбольних дружин в Німеччині та в цілому світі прихильники футболу переживали велике душевне напруження: вони сповнялися радістю, коли вигравали їхні земляки - спортовці, і тяжко журилися й гнівалися, довідавшись, як їхні фаворити програвали. Пропаґанда в деяких країнах ставила перемогу своєї „національної" одинадцятки так високо, неначе від того мала б залежати доля і будучність держави. Так, президент африканської країни (Конґо) напутив своїх футболістів, що вирушали в Німеччину, щоб вони верталися додому тільки як переможці. Це зовсім в стилі стародавніх грецьких спартанців. Мати спартанського воїна, виряджаючи сина на війну, казала, щоб він вертався з боїв „з щитом або на щиті". (Мертвих вояків спартанці клали на щит і несли в рідний край, де їх ховали). Мав велику гризоту президент Мобуту: заїрська команда дістала 9 разів м'яч у свої ворота в змаганні з юґославцями і не спромоглася послати хоч один м'яч у ворота противників. Мабуть, заїрські спортовці зостануться живі, бо, здається, військо в Конґо не вживає щитів...

Настав „последній і решительний бой", — як співається в „Інтернаціоналі" російською мовою: 7 липня відбулася зустріч одинадцятки Західньої Німеччини з одинадцяткою Голляндії в Мюнхені, на Олімпійському стадіоні. Подивитися на це змагання приїхали в Мюнхен також політичні діячі і репрезентанти держав: президент Західньої Німеччини Шеель, голляндський принц Бернгард, голова уряду Німеччини Шмідт, міністер закордонних справ Геншер, навіть Генрі Кіссінджер прилетів спеціяльно до Мюнхену, щоб подивитися на змагання голляндців з німцями. Квитки на вступ до стадіону були розпродані вже давно і спекулянти перепродували їх за фантастичні ціни — до 1000 марок (360 долярів). До Мюнхену поз'їжджалися люди з різних країн світу, і такі, що не мали вступу на Олімпійський стадіон. Їм цікаво було „бути в сусідах", жити в атмосфері захоплення, ентузіязму.

Як блискавка, пролетіла містом і світом звістка (мільйони людей бачили це на екрані телевізорів): німці перемогли голляндців — 2 до 1. Навмисне я пішов в центральну вулицю Мюнхену між Марійською площею і майданом Карла, що має назву „Штахус". Тією вулицею не їздять автомобілі. До 3 години ранку 8 липня шуміло й гуло на цій вулиці: спів, сміх, регіт, зойки, вигуки трубіння, голосіння, вереск — все це творило дику симфонію (краще — „какофонію" - ревище), від чого треба було затикати вуха. Переважала молодь обох статей, але були й люди старшого віку, часто на підпитку. Співали в гуртах (не кажу „хором", бо німці співають в унісон, а у п'яних голоси грубі, коструబаті). Всюди прапорці німецькі повівають у руках „переможців"; веселі люди беруться за руки і, приспівуючи, танцюють щось подібне до нашої „метелиці" або юґославського „кола". Дехто на радощах „з перемоги" так „нахлистався" пива та інших напоїв, що й ноги його не слухають і „переможець" ходить хитаючись на всі боки „качки заганяє".

В другому місці підхмелений німець обіймає засмученого і п'яненького дебелого голляндця, утирає йому потоки сліз, потішає, мовляв, в наступному змаганні голляндські футболісти виграють, бо вся Німеччина буде за голляндців „Давмен гальтен" (німці, коли бажають комунебудь успіху, держать великий палець у кулаці). Між підпитими доходило на вулиці й до суперечок та аґресивних дій, і тоді мусіла поліція розбороняти фанатиків футболу.

Сцени радости, захоплення й гордости, мовляв, „наші перемогли" — були мабуть такі, як після взяття Парижу військом Гітлера 1940 року. Може, підсвідомо, переживали німецькі прихильники спорту перемогу своїх футболістів, як відплату (реванш) за поразку в Другій світовій війні. Психологія маси ще недостатньо досліджена. Почин цьому дав французький лікар Гюстав Лебон в своїй книзі „Психологія мас" (Париж, 1902 р.). Він ствердив, як людина в масі підлягає загальному настроєві радости, гніву, ненависти, смутку, може стати знаряддям демагогів, що обіцюють в своїх промовах „грушки на вербі".

Поразку своєї одинадцятки в змаганнях з німецькою дружиною в Мюнхені пережили голляндці неначе національну катастрофу. Голляндці надіялися, що їхні футболісти поб'ють німецьких спортовців у Мюнхені. То була б „сатисфакція" за німецьку окупацію, якої зазнала Голляндія в Другій світовій війні. Але вийшло навпаки. З пересердя на таку невдачу, голляндці - глядачі викидали свої телевізори з вікон на вулицю, а деякі загорільці повибивали вікна в домі німецького консуляту в Амстердамі. Можна надіятись, що з тієї причини війни між Західньою Німеччиною та Голляндією не буде...

Хвилювання, душевні емоції з приводу спортових перемог і неуспіхів ілюструють той факт, що в природі людини є велика доза аґресивности: в змаганні за приязнь Бога, Каїн убив свого брата Авеля. Тому споконвіку історія людства — це в значній частині історія війн. Можна вважати спортові змагання за „підміну війни" (німці кажуть — „Ерзац"). Свої „аґресивні почування, емоції глядачі спортових змагань „вистрілюють", позбуваються їх і стають спокійніші, розсудливіші, як і народи, що були між собою у війні: бо кожна війна завершується періодом (довшим чи коротшим) миру.

Брус Локкарт, англійський дипломат, що жив у Росії в час революції 1917 року, писав у своїх споминах, що він міг би загальмувати революційний рух у Росії, коли б йому дали багато м'ячів та інструкторів для навчання молодих робітників гри в футбол. Само собою, це парадокс, але тут є й зерно правди. Скільки є на світі людей, що не мають часу на читання книг і газет, бо слідкують в телевізорі за спортовими змаганнями? Їм „політика" чужа, вони її іґнорують.

Яр. Рудницький

ФЛОРЕНЦІЯ — ЩЕ РАЗ

Група студентів і професорів УКУ відбула одноденну прогульку 3. 7. 1973 до Фльоренції; провідником по місті був о. Марко Давітті — „фльорентійський українець".

(З „Хроніки" УКУ за 1974 р.)

Народжений у Фльоренції, висвячений на православного священика в Римі, о. Давітті справжній тип модерного священика - екуменіста, не тому, що вже має на своєму професійному рекорді 4 похорони, 5 христин і 6 шлюбів, але тому, що він — з діда - прадіда католик — висвятився на православного священика й рішив по-українському й на українському ґрунті шукати „екуменізм в дії".

Був гарячий літній день 3-го липня 1974 р., коли нас півсотні „мистецьких прочан" до Фльоренції вийшло з автобуса коло славного Дуомо. Знайомий здавна з декими, о. Давітті увічливо привітався з нами й подав плян оглядин міста: катедра, христильня (баптистерія) ґалерія Уффіції, Пратті, обід, Академія, „шоппінґ", поворот і від'їзд 5:30 по полудні.

— А хто не буде на час, тобто 5:30, той поїде сам до Риму поїздом, автобус не буде чекати! — закінчив свій вступ чистою українською мовою наш фльорентієць.

Я з подивом глядів на нього й, коли познайомився, почав розпитувати, де він так гарно навчився говорити по-українському.

— Від студентів - українців у Римі, а теж із книжок, граматик, підручників. Тільки тут, у Фльоренції, нема з ким говорити й я поволі виходжу з вправи. От, хотів би поїхати на яку українську парафію до Америки, чи Канади, щоб попрацювати між українцями.

В дальшій розмові вийшло на яву, що о. Давітті дуже скромний. Я згадав, що в Бразилії, після смерти Владики Иова, є епископська ваканція, а він нежонатий, то чому ж би не попробувати. Все ж о. Давітті не погодився на такий високий плян. Він хотів би попрацювати „на низах" як священик - парох десь при якійсь українській громаді за морем, скромно, щиро, віддано.

— Не жаль Вам, отче, кидати свою прекрасну Фльоренцію й їхати кудись до Давфіну чи якогось іншого Поданку за океаном?

— Ні, зовсім ні; хоч Фльоренція гарна й це моє родинне місто, та проте хотілося б використати набуте знання й професію там, де це потрібне, між українцями.

Ми зійшли на тему української мови; о. Давітті знає деякі з моїх праць, він поінформував мене, що в 1960-их роках старався ввести виклади про українську мову в місцевому університеті, але це покищо йому не вдалося. Я подав йому до відома, що в 1961 р. на конґресі ономастів у Фльоренції вперше була вжита українська мова в дискусіях на міжнародному форумі; що мій етимологічний словник завдячує багато інспірації місцевому професорові Карлові Баттісті, авторові італійського етимологічного словника, з яким ми знайомі ще з Осльо з 1957 р., і т. д. і т. д.

Можна б було продовжувати цю цікаву дискусію, як би не те, що треба було „спішитися" з оглядинами мистецьких скарбів Фльоренції. З певною дозою льокального патріотизму о. Давітті давав основні інформації про комплекс цілого Дуомо, про уффіціївські колекції, не забувши тут повести нас до портрету Роксоляни — українки, жінки Сулеймана II, опісля до ґалерії Пітті, а там і до Академії. Короткі, істотні інформації про всіх і все в українській мові приємно пестили вухо на тлі чужинного довкілля. Навіть маестро М. Мороз, що був з нами, пристав на поспіх о. Давітті й вибачно кивав головою, коли треба було залишати в поспіху один чи другий архитвір.

— Що ж, на Фльоренцію треба не одного дня; а так можна зупинитися тільки на найважливішому; нема ради!

І ми зупинялися, хоч і коротко, перед архитворами фльорентійських м и с тців пензля й долота, перед портретами Медічів, перед неперевершеними Боттічеллями, Мікельанджеллями, Тіціянами, Леонардами да Вінчами, Челлініями і іншими великими, що творили під соняшним небом Тоскани — Італії й опікою меценатів мистецтва. Отець Давітті знав, що кому відповісти, яку істотну інформацію подати. Безперечно, коли наша прогулянка була успішна, то це у великій мірі було заслугою цього „українського фльорентійця". І хоч мені доводилося вже котрийсь там раз відвідувати це „місто-квітку", то день 3-го липня 1974 року залишиться надовго в пам'яті, як один із українських „днів" у цьому місті. Ми щиро дякували за це о. Давітті й він прощався з нами українським — „До побачення знову"!

Для зацікавлених подаю адресу

Rev. Marco Davitti,
Casa Guidi, Pza S. Felice 8,
Firence, Italia

Рома Лісович

В ПОКЛОНІ ГЕРОЯМ

(СЛОВО НА СВЯТІ ГЕРОЇВ)

2

Ми всі маємо неоднакове поняття слова „герой". В традиційному значенні герой — це хоробрий воїн, що зі зброєю в руках обороняє свій край і звичайно віддає своє життя за нього. Але це занадто вузьке розуміння геройства. Герой — не завжди вояк, ним може бути вчений, мандрівник, мистець, громадський і політичний діяч, — кожен, хто служить великій ідеї, і його мужні вчинки в ім'я цієї ідеї можуть виявлятися в різних формах. Яскравим прикладом може послужити письменник та творець УРДП — Іван Багряний та інші, які своїми полум'яними словами запалювали вогонь в серцях народу. Ми сміло можемо сказати, що кров раніше упавших героїв — наших братів і сестер — не пролилася марно, вона зродила нових борців.

Це люди молодого покоління, народжені і виховані в умовах большевицької системи, мають освіту і займають провідні позиції в науковому та суспільному житті, та, своїм розумом збагнувши трагедію своєї батьківщини, стали на сторожі прав людини і свого народу І так Леся Українка, одна із найбільших героїв духа, каже: „Слово! моя єдиная зброє".

З'являється духовий велетень — Василь Симоненко та ціла плеяда поетів та письменників так званих „шестидесятників". Свідомі наслідків, вони мужньо замість бомб кидають слова, що громом котяться по Україні і доходять до нас на чужину. Бачимо, що національна свідомість відроджується, настає фермент, протести населення проти русифікації та економічного визискування України.

Починаються репресії. Тюрми наповнюються людьми, засудженими на довгі роки в'язниці. І коли хтось скаже, що політв'язні 60-их і 70-их років не є герої, то я не погоджуюсь і буду твердити, що вони заслужили на таку саму шану, як і ті, що впали в боротьбі.

Слідкуючи за подіями на Україні, бачимо серед українських інтелектуалів засуджених за антисовєтську пропаґанду і аґітацію молодого викладача історії Валентина Мороза. Після відбуття приписаної кари — 5 років, його арештовують вдруге, і в листопаді 1970 року Обласний Івано - Франківський суд засуджує Мороза на 14 років позбавлення волі!

Сьогодні він смертельно хворий, мучиться від постійних знущань і побиття, але лишився незламним.

Мороз у своєму „Замість Останнього Слова", що його передав суддям напередодні розправи, каже:

Правду кажучи, саме ці процеси показали широкій публіці, що на Україні знову ожило громадське життя. Ви хотіли сховати людей в Мордовські ліси, а замість цього виставили на широку арену — і їх побачив світ. Ви внесли в сучасний етап українського відродження те, без чого він був би ще незрілим і недопеченим: ви внесли елемент жертвенності. Віра виникає тоді, коли є мученики. Їх дали нам ви! Єдиний Мороз, з якого ви дійсно мали б величезну користь є покірний Мороз, що написав би покаянну заяву. Але такого Мороза ви не дочекаєтесь. НІКОЛИ! Мене судитиме суд за закритими дверима. І все одно він стане бумерангом, навіть коли мене ніхто не почує, навіть коли я буду мовчати в ізольованій від світу камері Володимирської в'язниці. Буває мовчанка голосніша від крику. Тяжка це місія. Сидіти за ґратами нікому не легко. Але не поважати себе ще важче. І тому будемо битись! Буде суд і знову все почнеться спочатку: нові протести і підписи, нові матеріяли для преси і радіо всього світу. Разів у десять зросте інтерес до того, що написав Мороз. Словом, буде підлита нова порція масла у вогонь, який ви хочете згасити.

Так і сталось. Цілий ряд людей: Антоненко - Давидович, журналісти Іван Дзюба, Вячеслав Чорновіл, Чемерис; художники Алла Горська, Стефанія Шабатура, Панас Заливаха; поети Ігор Калинець і його дружина Ірина Стасів - Калинець, та інші (усіх коло 40 осіб) вислали свої протести до Верховного Суду УССР за незаконне переведення судової розправи і надзвичайно жорстокий присуд Морозові. За якийсь час усіх, що так мужньо стали в обороні Валентина Мороза, під тим чи іншим закидом почали переслідувати. Більшість із них стали засудженими, а мисткиня Алла Горська, співтворець вітражу для Київського Університету ім. Шевченка, була в невиясненних обставинах брутально замордована.

На її похороні Олександр Сергієнко в промові над могилою каже: „Вони ненавиділи її за те, що ми її любимо. Неймовірно тяжко працювала для Українського народу. Та він завжди давав із себе таких, як Алла, готових іти до кінця своєю дорогою. Ми не дамо згасити вогонь, котрий Ти живила своїм серцем!"

Вітраж цей був знищений; а співтворці підлягли репресіям.

Можна наводити безліч прикладів мужности цих нових героїв — наших сучасників. В'язень Вячеслав Чорновіл, автор „Лихо з розуму", твердить, що тепер у горезвісній Владімірській тюрмі перебуває 276 українських інтелектуалів. А це ж лише одна тюрма!

Усіх згадати неможливо, але чи можна забути Юрія Шухевича, що карається вже понад 20 років у жорстоких умовах совєтських концтаборів, засуджений ще малолітнім хлопцем в 1948 р.? Авраам Шіфрін, жидівський діяч і колишній в'язень совєтських концтаборів, де перебував і Юрій Шухевич, в американському журналі „Коментар" (1972) пише: „Ввесь злочин українця Юрія Шухевича в тому, що він син генерала Шухевича, який мужньо виступав проти поневолення Українців, Ввесь злочин Юрія в тому, що він любить свою батьківщину, а в Україні не можна бути українцем."

Згадаймо засуджених Ірину Калинець і Надію Світличну, які переживають подвійні муки, бо їхні малі діти залишилися без материнської опіки.

Глибоко вражає наше серце траґедія студента Каталя, який після довгого переслідування і психологічного терору КҐБістів, відмовився свідчити проти ув'язненої Стефанії Шабатури. В страху, що не зможе довше незламно триматися, вирвався від своїх допитувачів і загнав собі в серце ніж.

До нових методів знущання політично небажаних людей КГБ додано психіятричні за

(Закінчення на стор. 3-ій)

В ЗСА створено комітет для підтримки політики „відпруження"

Вашингтон. — Група впливових американців, з яких багато часто критикують президента Ніксона, повідомили про створення комітету для підтримки „теперішньої тенденції поліпшити американсько-советські відносини". Зазначаючи, що їхня організація є безпартійна та неурядова, 38 організаторів „Американського Комітету для американсько-советських відносин" заявили, що будуть поборювати „антидетантські погляди", висловлені сенатором Генрі Джексоном і іншими. Деякі із організаторів, між ними гарвардський професор Джон Кеннет Гелбрайт, заявили на пресовій конференції, що багато демократів не задоволені з того, що чомусь публіка має враження, що політика відпруження є „власністю уряду Ніксона" та що деякі люди помилково думають, що підтримуючи політику відпруження, особа також мусить підтримувати президента Р. Ніксона. Гелбрайт сказав, що політика відпруження повинна бути безпартійною, особливо коли тепер зростає опозиція проти президента Ніксона.

Організатори цього комітету заявили: „Конфлікт холодної війни між З'єднаними Стейтами та Совєтським Союзом мав дуже шкідливий вплив на внутрішні і міжнародні відносини. Крім того, він створював можливість атомової війни — найбільшої небезпеки, яка колинебудь грозила ЗСА та світові. Ми вважаємо теперішню тенденцію відступу від конфлікту холодної війни може найважливішим розвитком в міжнародних відносинах від кінця Другої світової війни".

Д-р Джером Вайзнер, президент Мессачутського Інституту Технології та колишній дорадник президента Джона Кеннеді, сказав, що члени цього комітету плянують брати активну участь в публічній дискусії про користі „детанту" та думають освідомлювати американську публіку про такі справи, як торгівля та обмеження зброї. Д-р Вайзнер поінформував, що ініціятором створення такого комітету був д-р Фред Ворнер Ніл, професор Клермонт коледжу в Каліфорнії. Проф. Ніл повідомив, що в справі створення такого комітету говорив з державним секретарем Генрі Кіссінджером, який висловив свою підтримку для такого почину. Організатори комітету сподіваються, що Уряд президента Р. Ніксона підтримуватиме діяльність цього комітету з огляду на те, що в минулих кількох місяцях американська публіка не виявляла великого ентузіязму до політики Білого Дому поліпшити відносини із Совєтським Союзом. Речники Комітету заявили, що підтримуватимуть політику уряду відносно торговельних відносин із Совєтським Союзом. Як відомо, Білий Дім твердить, що не можна зв'язувати питання вільної еміґрації із Совєтського Союзу із наданням Совєтському Союзові статусу „упривілейованої держави" у торговельних відносинах. Натомість сенатор Джексон і більшість законодавців у обох Палатах Конгресу власне пов'язують ці справи. Члени новоствореного комітету заявили, що вони також підтримуватимуть право на вільну еміґрацію із Совєтського Союзу, але не хочуть, щоб справа еміґрації була пов'язана з питаннями торгівлі.

Дипломовий речиталь Ані Никифоряк

На естраду вийшла молоденька гарна дівчина. Дещо схвильована, але й опанована, — вона собі усвідомлювала, що зараз буде зачинати свій самостійний, — перший раз в її життю — фортепіяновий речиталь. А вибаглива програма цього концерту ставить до неї великі музичні і технічні вимоги.

Це було 19 червня 1974 р. коли в залі УА Осередку в Детройті зійшлася численна публіка, щоб послухати дипломового речиталю Ані Никифоряк, абсольвентки Українського Музичного Інституту Америки, кляси проф. Марти Тарнавської.

Вже зразу в грі прелюдії і фуґи ц-моль, В. Т. І. Баха А. Никифоряк виявила живу ініціятиву у відтворенні поліфонічної музики, якій вона надала безперервної плинности й видвигала головні теми.

Кожна соната Бетговена криє в собі виконавчі і технічні трудноці, яких розв'язує час і безупинна праця над собою. Не зважаючи на молодий вік піяністки, А. Никифоряк має відчуття для різних музичних стилів. Соната оп. 2, ч. 3 ц-дур Бетговена була виконана музикально і з переконливою щирістю музичного вислову. Пальцева справність піяністки вказує на великі можливости технічного розвитку.

Балляду оп. 47 Ас-дур Шопена заграно у не заскорому темпі. А. Никифоряк пристосувала для цього твору спеціяльно м'який, співний удар, гарне фразування і відтворення мінливих романтичних настроїв. А. Никифоряк діставала щораз то свобіднійший контакт з фортепіяном і з публікою.

Стилево і з темпераментом заграла вона La plus que lente Дебюссі, розвиваючи скалю динамічних нюансів.

А. Никифоряк включила до своєї програми чотирьох українських композиторів: Л. Ревуцького, В. Косенка, І. Шамо і П. Вриля. У кожного з них інша змістовність, інші жанрові властивості. Молоденька піяністка виконувала їх особливим пієтизмом і емоційним вникненням у їй близький духовий світ.

Концерт Ані Никифоряк був вислідком успішної вартісної педагогічної праці проф. Марти Тарнавської, яка своїй талановитій учениці дала не лише музичне знання, але й стимулювала її до виконавчо-творчої ініціятиви.

Дарія Гординська - Каранович

Про весняні розмалюнки...

Закінчення весняного сезону в Л.М. Клюбі

На закінчення весняного сезону, перед літніми вакаціями, Літературно - Мистецький Клюб в Ню Йорку влаштував у п'ятницю 7-го червня ц.р. вечір під назвою „А ті розмалюнки весняні"... Ці весняні розмалюнки, це гарні різнокольорові квіти, що їх кожного року вичаровує природа, а підхоплює у фотографічній камері маестро Теодор Терен-Юськів. Як великий аматор фотографії, він від років любується у цьому мистецтві; відчуває красу природи, вибираючи для своїх прозірок найбільш ефектовні місця серед садів і городів для повної гармонії світел і кольорів, а іноді і для контрастів поміж щойно пробудженою зеленню весни, розцвілими кущами і деревами, зеленими бруньками на гілках і темними зарисами великих дерев, ще окутаних зимовим півсном.

Вечір відкрив голова Клюбу, інж. Іван Жуковський, вітаючи автора вечора і присутніх гостей. Погасли світла і на великому екрані з'явились прозірки, одна краща за другу, а всі разом зображували прекрасну симфонію кольорів, від білого і рожевого квіття різних відтінів на кущах і деревах, до темно - червоних і багряних, темно - зеленого руна, а на ньому загони повних білих і жовтих нарцизів і тюльпанів. Багато прозірок вказували на різнобарвні маґнолії, білі, рожеві, червоні і темно бордові, що вистрибнули з мозайки гілок, прикрашуючи ранню весну.

Після перерви був дальший показ прозірок з відповідним поясненням автора вечора. На черґу прийшли прозірки з ботанічного саду в Брукліні з його численними алеями японських вишень, білих і рожевих бузків, поля червоних тюльпанів, червоні, білі і жовті півонії, серія рожевих коситнів і багато інших.

Від Управи Клюбу маестро Степан Крижанівський подякував мистцеві за справжню насолоду оглянути ті всі весняні чуда природи, а присутнім за участь. Далі звернувся з проханням до всіх охочих виступити публічно в ЛМ Клюбі в осінньому сезоні (з відчитами, науковими доповідями, в концертових програмах, дискусійних вечорах і т.д.) щоб були ласкаві сконтактуватися з нашою управою.

Б. Б.

Заява Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви

Крайова Управа Товариства за Патріярхальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви у ЗСА, вважає своїм обов'язком зайняти становище до повідомлення Апостольського Престола, з дня 2-го липня ц.р. про назначення трьох нових владик для УКЦ та створення нової дієцезії у Ню Вестмінстері, Британська Колюмбія, Канада. Номінатами є: о. д-р Ієронім Химій ЧСВВ, ректор Понтифікальної Колеґії св. Йосафата в Римі — на єпископа новоствореної єпархії, о. д-р Мирослав Марусин, апостольський візитатор — на єпископа для українців у Західній Европі, і о. Мартин Грещук, парох в Кальґарі, Канада — на єпископа - помічника в Едмонтоні, Канада.

Наша сьогоднішня заява тим болючіша, що це уже втретє на протязі останніх трьох років, Апостольський Престіл такою самою неправильною дорогою, без порозуміння з Їх Блаженством Патріярхом Кир Йосифом І і поза Синодом Українських Владик, та не зважаючи на гострі протести духовенства і мирян в минулому, нехтує історичними правами Української Католицької Церкви й топче власні декрети і зобовязання. Римська Курія ще раз виявила послідовне намагання ліквідації нашої Церкви, як самостійної релігійної, традиційної, культурної і історичної одиниці, іґноруючи при тому Конституцію Патріярхального Устрою Помісної УКЦ, яку Святішому Отцеві Павлові VI-тому, передав в листопаді м.р. Синод Владик УКЦ під проводом Їх Блаженства Патріярха Кир Йосифа І.

Ці шкідливі потягнення Римської Курії тим більш деморалізуючі, що вони приходять в час, коли боротьба атеїстичного советського уряду проти Церкви в Україні — Церкви, яка „жертвувала гори трупів і ріки крови за вірність Апостольському Престолові" — посилена.

Вважаючи номінації, ламанням прав УКЦ, Крайова Управа вислала протест до Святішого Отця Папи Павла VI, та на нарадах 6-го липня ц.р. намітила ряд протестаційних акцій.

Присутні під цю пору в Римі, представники Світового Товариства за Патріярхат і Крайової Управи Товариства за Патріярхальний Устрій УКЦ — ЗСА, розпочали того ж таки дня протестаційну акцію. Комунікат і протест в справі поновного порушення прав нашої Церкви передано міжнародним пресовим аґенціям.

Крайова Рада Українських Організацій за Патріярхат УКЦ в Канаді вислала протестні письма до Конґреґації для Східніх Церков в Римі, до Апостольської Нунціятури в Канаді, до Ієрархії та до преси.

Тому що сучасна політика Курії супроти УКЦ є рівночасно ворожим актом проти українського народу, Крайова Управа закликає всіх мирян та все організоване суспільство до дальшої об'єднаної боротьби за наші права у Вселенській Церкві, за Помісність і Патріярхат.

КРАЙОВА УПРАВА
Товариства
за Патріярхальний Устрій
Української Католицької
Церкви
у ЗСА

Філядельфія, 7 липня 1974

В'ЯЗНІ СОВЄТСЬКИХ КОНЦТАБОРІВ...

(Продовження зі стор. 1-ої)

ниць, психіятричних тюрем, що знаходяться у розпачливому становищі і що їх переслідують за їхні переконання. Сьогодні вашої допомоги зокрема потребують Володимир Буковський, Валентин Мороз, Олексій Серґієнко, Леонід Плющ, Олександер Фельдман, Ігор Огурцов. Я надіюсь, що ваш активний виступ в їх обороні буде ще одним добрим ділом і допоможе рідним та знайомим переконати академіка Сахарова, який є сповнений зворушливою любов'ю до людей та готовий поділити їх терпіння, щоб він припинив голодівку, яка може неґативно вплинути на стан його здоров'я".

Наспіли також вістки, що у зв'язку з голодівкою Валентина Мороза, про що широко повідомляла вже міжнародна преса, його дружина, Раїса, без успіху намагалася добитися телефонічного зв'язку з начальником Владімірської в'язниці Віталієм Ф. Зав'яльніком (число його телефону в місті Владімірі є 4670), щоб дізнатися про стан здоров'я її чоловіка. В дисидентських колах СССР панує переконання, що в таких умовах допомогти Морозові можуть телефонічні звернення з закордону, подібно як це практикують в таких ситуаціях закордонні жидівські організації, чи окремі одиниці.

Згідно знайновішими вістками, останньо засідала комісія для „перевірки здоров'я" Леоніда Плюща, який перебуває у Дніпропетровській психіятричній „лікарні". Комісія вирішила, що він далі „психічно хворий". Наступна сесія комісії відбудеться за шість місяців. Тому, що стан здоров'я Плюща дуже поганий, існують серйозні побоювання, що продовжене на шість місяців „лікування" може мати трагічні наслідки.

Чжоу Ен-Лай мав серцеву атаку

Пекін. — Згідно з найновішим інформаціями, китайський прем'єр Чжоу Ен-лай мав серцеву атаку, у висліді якої він далі перебуває на лікуванні у лікарні. Ніяких докладніших даних про стан здоров'я прем'єра, якому минуло вже 76 років, досі не подано. Під сучасну пору заступає його у ділових справах його заступник 70-літній Тенґ Гсіяо-пінґ.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 13

Збірка з нагоди ювілею, 25-річчя п-ва Чобич, Лясаль	$ 29.50	Д. Дуллеба, Провіденс	2.00
Я. Войнаровський, Чикаго	10.00	О. Іванюк, Вудгейвен	2.00
І. Іванців, Скарборо	7.00	В. Качур, Гартфорд	2.00
Т. Ковбасюк, Клівленд	7.00	С. Кобилецький, Рочестер	2.00
М. Коритовський, Ню Йорк	7.00	А. Коваль, Чикаго	2.00
К. Шевчук, Бруклин	7.00	Ю. Кононів, Ірвінґтон	2.00
Е. Марущак, Нюарк	6.00	С. Кухлевський, Трентон	2.00
Н. Л. Хойнацька, Гарвей	6.00	П. Лащук, Ірвінґтон	2.00
Н. Варій, Стретфорд	5.00	К. Морозовська, Розвілл	2.00
О. Камінська, Наєлс	5.00	М. Москаль, Філядельфія	2.00
М. Мельникович, Лонґ Айленд Сіті	5.00	М. Мочула, Пассейк	2.00
Д-р А. Мосійчук, Боффало	5.00	І. Назар, Дергем	2.00
А. Сімок, Бруклин,	5.00	В. Омельченко, Калістоґа	2.00
С. Гебуза, Шелтон	4.00	Н. Пацай, Голливуд	2.00
О. Левицький, Зейнесвілл	4.00	П. Потапенко, Детройт	2.00
В. Шпікула, Етобікок	4.00	Д. Пошиваник, Чикаго	2.00
В. Андрушко, Асторія	3.00	А. Проскурня, Ірвінґтон	2.00
І. Кизик, Ню Гейвен	3.00	К. Реннісон, Стетин Айленд	2.00
Я. Кулинич, Ніколсон	3.00	С. Репета, Детройт	2.00
І. Миронюк, Ленсінг	3.00	П. Сидор, Сентралія	2.00
С. Техловець, Норвіч	3.00	М. Степаненко, Сілвер Спрінґ	2.00
П. Тіцький, Перт Амбой	3.00	П. Тимечко, Парма	2.00
Г. Шерстюк, Роксбури	3.00	А. Федій, Еддісон	2.00
В. Яцик, Бруклин	3.00	С. Хомяк, Чикаго	2.00
В. Даровський, Вердун	2.50	К. Яворівський Лос Анджелес	2.00
Г. Карнаушенко, Клівленд	2.50	Б. Балабан, Річмонд Гілл	1.00
І. Лакуста, Сейр	2.50	П. Гарасимяк, Бруклин	1.00
С. Антонюк, Акрон	2.00	М. Керелейза, Ню Брітейн	1.00
П. Бабич, Кентон	2.00	П. Ольховецький, Філядельфія	1.00
В. Бойчук, Елизабет	2.00	В. Савка, Гетфілд	1.00
Б. Галаган, Ню Йорк	2.00	Т. Хоминяк, Кліфтон	1.00
А. Гладилович, Монтреаль	2.00	М. Шафран, Боффало	1.00
М. Добрянський, Менчестер	2.00	С. Шиповський, Ст. Кетринс	1.00
		П. Шмаґала, Істон	1.00

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

В ПОКЛОНІ ГЕРОЯМ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

клади, де ліками руйнують людину. Такими жертвами в сучасну пору є академік Леонід Плющ, генерал Григоренко та Лев Лук'яненко.

Не можемо теж не згадати героїчної постави 500 українських героїнь, які були роздавлені танками в далекому концтаборі Кінґірі.

Згадаймо сьогодні політв'язнів о. Романюка, Світличного, Караванського, і сотні інших незламних українських патріотів, що своєю волею і життям захищають гідність нашої нації.

Тяжка їхня доля. Сам Мороз блаґав: „Мене тримають з божевільними, мені створюють постійно пекло! Намагаються зробити з мене божевільного такого, як ті, кого вкидають до мене. Вони вбивці й людоїди.

Я не маю чим дихати!"

Голос Нескорених — голос Мороза, Шухевича, та інших прилітає до нас з України на крилах пісні незнаного автора:

Хто бачив майданчик,
Той бачив ті стіни,
Що слухали пісню одного
хлопчини!

„Мамо, чи чуєш мене Ти,
мамо?
Мамо, я хочу до тебе прийти.
Мамо, я рвуся до Тебе,
мамо, мамо!
Але не пускають колючі
дроти!"

Бараки, бараки, важкі
домовини,
Націлили дула у пісню
хлопчини!
Чи бачиш, чи чуєш,
дванадцятий мій віче!?
Неспалена пісня
щовечора кличе!

„Люди, чи чуєте люди?
Люди, щасливо ідіть до метя!
Люди, єднайтесь в борні,
люди!
Щоб світ не скували
колючі дроти!"

Хто був цей хлопчина?
Василь чи Янек?
Хай скаже вам попіл...
Цей сивий майданчик!
Ще мить, ще секунда,
І постріл лунає,
А хлопець вмираючи
тихо співає:

„Мамо, чи чуєш мене Ти,
мамо?
Мамо, я хочу до Тебе
прийти!
Мамо, я рвуся до Тебе, мамо!
Але не пускають
колючі дроти!"

(Кінець)

На Союзівці закінчено...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

щоб вийти назустріч проханню публіки, вони виконали ще одну — додаткову. Точкою, що усій програмі надала найбільш розваговодотепного кольориту, був виступ Володимира Гентіша з репертуаром „Союзівка на весело". Вже від 11 років, тут на сцені Союзівки, його легкий дотеп, свобідна, елеґантна й невимушена поведінка з'єднували собі швидко публіку.

І цим разом, від приявних зі залі проносились співзвучні його дотепові слова, щирий сміх, проривались оплески. Свій виступ він і відкрив словами: „І так то в нас на Союзівці"... У першій частині його монологу, у супроводі його ж таки гри на фортепіяні, наче б то в калейдоскопі, відзеркалювались різні фраґменти з побуту на Союзівці, зарисовувались особи, що їх представив В. Гентіш із відтінком легкої сатири. У другій частині В. Гентіш, граючи на фортепіяні різні уривки з музичних творів, спонукував публіку розгадувати їхній зміст. Показалось, що уривки цих мелодій також ілюстрували союзівковий побут і перебіг останньої Конвенції УНСоюзу. Закінчив він свій репертуар гумористичною піснею про з'їзд власників різних готелів і приявного там дир. В. Кваса, який переміг усіх гуцульським стилем Союзівки. Після культурно-розвагової програми відбулася забава з танцями при звуках оркестри „Амор" під керівництвом Миколи Романенка.

В Україні пошукують за підземними багатствами

Київ. — 3,5 мільярдів років геологічної історії земної кори, від стародавнього Кембрійського до молодого Четвертинного періоду, охоплює палеотектонічна карта України. Її підготували вчені Інституту геологічних наук АН УССР. Повідомляючи про це, українська підсовєтська преса відмічує, що складено ці карти на підставі різнобічних досліджень надр, зокрема оптичних, геоморфологічних і ін. При цих дослідах визначено етапи руху земної кори аж до семикілометрової глибини. В ній виявлено нові розломи, величезні тріщини, розриви, де, як правило, нагромаджуються велика кількість корисних копалин.

Вчені намагалися встановити нові райони пошуку на територіях досліджених і недосліджених досі геологами. Наприклад, ознаки нафти ще раніше виявлено було в акваторіях Азовського і Чорного морів, але не було спрецизовано найбільш перспективних місць де „чорне золото" можна було б черпати морями. „Ми також вивчили — каже академік АН УССР В. Боднарчук — закономірності розміщення мінеральної сировини в земній тверді, щоб дати „розвідникам" точну адресу для примноження багатств великого Домбасу, Дніпропетровсько-Донецької западени і особливо Прикарпаття та Львівсько-Волинського басейну. Тут 600 мільйонів років тому вирували вулкани, ввесь час перемінювалась земна кора. Саме в таких умовах утворюється ряд металів зокрема рідкісних і розсіяних".

Роман Маринович дістав запрошення підготовити програми для радіостанцій на Алясці і в Тексасі

Вашинґтон. — Роман Маринович, керівник українських радіопередач „Година українських мелодій" з Вашинґтону, Чикаґо, Ню Йорку і других більших міст в ЗСА, інформує, що він одержав не тільки багато листів з признанням за добре організовані програми, але також конкретні пропозиції від двох радіостанцій — Ділінґгам на Алясці і Сан Анджело в Тексасі, виготовити для них проспекти українських радіопередач. Дирекція радіостанції на Алясці в окремому листі до Р. Мариновича відмічує, що вона дуже зацікавлена передачами „Години українських мелодій" і просить переслати на її адресу відповідні катальоги і навіть накручені тасьми.

EMMACULATE CONCEPTION UKRAINIAN CATHOLIC HIGH SCHOOL
in Hamtramck, Mich. has openings in the following teaching fields for the 1974-75 school year:
GERMAN I and II
TYPING and SHORTHAND
Minimum requirements: BA and Teaching Certificate.
Please send your resume to:
Principal
Immaculate Conception Ukrainian H.S.
3056 Hanley
Hamtramck, Mich. 48212
Phone: (313) 872-1962

В ПАМ'ЯТЬ

св. п. о. Юрія Гнатишака, сина Ореста, дочки Софії Ліщинської зі сином Юрієм

склали на „Церкву в Потребі":

по 10.00 дол. — М. Гукевич, Татяна Кривулич, Ольга Вересюк, М. Дзундза, Д. Свідерська, Теодозія Кривулич, Василь Фіцик, Степан Михайлишин;

по 5.00 дол. — Іван Мандра, Петро Паращак, Марія Джумиґа, Павло Чорнобай.

Суму 100.00 дол. вислано до Їх Блаженства Патріярха Йосифа І.

Прибиті глибоким смутком, разом з ближчою і дальшою Родиною, замість квітів на свіжу могилу

бл. п. нашої Тети

СОФІЇ ДОСКОЧ-ГАЙМБЕРҐЕР

складаємо 15.00 долярів на Фонд Українського Пласту.

Мирослав і Ізидора БОЯРСЬКІ

БОГДАН ТИТЛА
ВИСТАВА АКВАРЕЛЬ
на Союзівці
Неділя, 21-го липня 1974 року
В РАМЦЯХ КУЛЬТУРНИХ ВЕЧОРІВ
ТОГО Ж ДНЯ О ГОДИНІ 8:15 ВЕЧОРА
МИСТЕЦЬ ГОВОРИТИМЕ НА ТЕМУ:
„ВЛАСТИВОСТІ АКВАРЕЛЬНОЇ ТЕХНІКИ"
Вистава і вечір відбудуться
у ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ „ВЕСЕЛКИ"

Українці Філядельфії і околиці!
КОМІТЕТ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ ТА УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
запрошують Українську Громаду взяти участь у відзначенні
15-РІЧЧЯ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ
в середу, 17-го липня 1974 р., в год. 7:00 вечора
В програмі: МАНІФЕСТАЦІЙНИЙ ПОХІД вулицями міста, що почнеться в год. 7:00 вечора на площі Джан Ф. Кеннеді Пляза при Арч і 15-ій вул. у Філядельфії (біля нового будинку Сіті Гол), — опісля — МАНІФЕСТАЦІЯ на площі Індепенденс Молл, між Арч і Маркет вул. — ріг 5-ої вул.
Під час маніфестації, якою проводитиме голова Комітету Поневолених Націй ред. Ігнат Білинський, промовлятимуть американські промовці; буде відчитання Проклямації Губернатора Пенсильвенії і Мейора Філядельфії та схвалення резолюцій.
До участи запрошено сенатора Швайкера і конґресмена Ґріна з Філядельфії.
УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО!
У час посилених переслідувань в Україні, виявім нашу солідарність з визвольним змаґом України й інших поневолених націй.
ВІЗЬМІМ ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ У ПОХОДІ І МАНІФЕСТАЦІЇ — в СЕРЕДУ, 17-го ЛИПНЯ 1974 РОКУ — В ГОД. 7-ій ВЕЧОРА — на ДЖАН Ф. КЕННЕДІ ПЛЯЗА!

УВАГА! УВАГА!
Т-во Запорозька Січ — Відд. 367
в Рочестері, Н. Й.
— улаштовує —
ПІКНІК
в неділю, 28-го липня 1974 року
о год. 1:30 по пол.
131 Orchard Street, WEBSTER, N.Y.
ТОВАРИСТВО МАЄ ШАНУ ЗАПРОСИТИ ВВЕСЬ ЗАГАЛ ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ.
КОМІТЕТ

З глибоким смутком повідомляю Рідних, Знайомих і Громадянство, що 27-го червня 1974 року відійшов у Вічність, прийнявши Найсвятіші Тайни, в Мюнхені, Німеччина

бл. п.

о. ПЕТРО ГОЛИНСЬКИЙ

(* 1892 — † 1974)

Прелат Його Святости, Генеральний Вікарій Апостольського Візитатора і Апостольського Екзарха в Німеччині, довголітній Катехит української державної гімназії в Перемишлі.

ПОХОРОН відбувся 2-го липня 1974 р. на українському відділі мюнхенського цвинтаря.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СОФІЯ — дружина
ІВАН — брат з Родиною в Україні
ОСИП — братанок із Рідніею в ЗСА

Злет Юнацтва СУМА в Чикаґо

У неділю 26 травня ц.р. Відділи Юнацтва СУМА Осередків округи Чикаґо перевели успішно Злет, який в цьому році проходив під кличем „Справедливість і волю Україні". До підготови Злету покликано Злетову комісію, яка під головуванням дружинника Ярослава Верещака перевела приготування до цього весняного свята.

У Чикаґському Злеті брали участь: Осередки ім. М. Павлушкова (Чикаґо), полк. І. Богуна (Чикаґо), Крути (Чикаґо), Від. Юнацтва Борислав (Чикаґо, гетьм. І. Мазепи (Міннеаполіс) та Осередок ім. полк. Дмитра Вітовського (Палатайн). До Команди Злету, що складалася з дружинників та старшого юнацтва входили: командант — Павло Олексюк, бунчужний — Степан Дрозд, секретар — Леся Дерех, скарбник — Петруся Сахаревич, організаційний — Іван Шалева, спортові референти: Ярослав Косач і Андрій Веремінський програмовий референт Оксана Павлівець. Представниками від поодиноких Осередків в Команді були: Зенон Лисик, Ганя і Іван Пилипчак.

Цей Злет подібно як і минулого року, відбувався на спортовій площі в Чикаґо та складався з двох частин: святочної та спортової. Першу з них розпочато вивішенням національних прапорів, після чого дружинник Тарас Дрозд відчитав звернення до учасників цієї зустрічі. Відтак о. І. Телявський з парафії св. Володимира і Ольги, відправив польову Службу Божу та виголосив проповідь. Дефілядою усіх юних учасників при звуках духової оркестри Осередку ім. М. Павлушкова закінчено програму святочної частини.

Після обідової перерви відбулася спортова частина емоційних змагань копаного м'яча між „Крилами" (Осередок ім. М. Павлушкова) та „Сяном" (Осередок полк. Д. Вітовського в приписовому часі закінчилися розіграною 1:1 (ворота для „Крил" стрілив Биць, а для „Сяну" Борис Кусик). Переможців цих змагань вирішили карні м'ячі і, тому що „Сян" стрілив 2 (Б. Кусик і М. Шевчук) здобув перемогу і перехідну чашу.

У змаганнях відбиванки молодших юначок дівчата з Оселі М. Павлушкова (Чикаґо) здобули перше місце, а в групі юнаків перше місце здобула команда з Осередку полк. Д. Вітовського (Палатай). Рівнож в групі старших юначок та юнаків цей Осередок здобув перші місця. В групі дружинників переможцями вийшли змагуни з Осередку гетьмана І. Мазепи (Міннеаполіс).

У бігах з мішком перші місця здобули: Оксана Галів (Осередок Д. Вітовського), Оля Перун (Відділ „Борислав") і Тереса Шиманчик (Осередок „Крути"), Богдан Перун (Відділ „Борислав"), Євген Мандзій (Осередок „Крути"), Славко Остап (Осередок „Крути") і Мотря Палагнюк (Осередок М. Павлушкова).

У бігах дівчат: на 40 ярдів — перше місце: Катерина Бернацька (Ос. М. Павлушкова); на 60 ярдів — перше місце: Оля Бернацька (Ос. М. Павлушкова); на 60 ярдів — перше місце: Маруся Якимів (Ос. Д. Вітовського).

У бігах хлопців: на 40 ярдів — перше місце: Ярослав Остап (Ос. Крути); на 60 ярдів — перше місце: Омелян Перхач (Ос. полк. І. Богуна); на 100 ярдів — перше місце: Борис Кусик (Ос. Д. Вітовського); на 440 ярдів — перше місце: Борис Кусик (Ос. Д. Вітовського).

Злет закінчено роздачею чаш командам за перші місця та медалів поодиноким змагунам за їхні індивідуальні осяги.

Переходовою чашою за найкращі осяги та репрезентацію на Злеті Команда відзначила Осередок СУМА ім. Д. Вітовського в Палатайні. Це вже другий рік під ряд юних сумівців з цього Осередку так гарно вирізнено.

Злет у Чикаґо пройшов успішно способом і формою свого переведення. До цього спричинилася праця і Злетової комісії на чолі з Ярославом Верещаком та Команда Злету під проводом Павла Олексюка.

Тінею цього свята, на жаль, залишилася замала участь юнацтва з поодиноких Осередків, мінімальна участь у ньому дружинниць і дружинників та мале число гостей — глядачів.

К.

Нова платівка для наших найменших

Годі уявити собі маленьких дітей без казки. Ще до широковідомого в світі Езопа з Фриґії (VI-ий вік до нар. Христа) найстарші народи світа оповідали своїм малятам цікаві казки. Хто з нас не пригадує собі „Абу-Касимових капців" із казок 1001 ночі? Ці казки, кажуть, були улюбленою лектурою Бонапарте. Та ще більше слухачів мали „Кіндер унд Гаусмер - хен" братів Ґріммів (Якоба і Вільгельма). За Лінде казка, як ґатунок літературної творчости, це видумана розповідь для дітей, яка містить у собі моральну науку. Є різні роди казки. Немалим успіхом тішиться казка із звіриного світу. Кожний із нас пам'ятає збірку „Ще як звірі говорили". Від Леоніда Глібова по сьогодні українська казка, включаючи тут й ілюстраторів, розвинулась буйним квітом, так, що годі подати прізвища навіть найбільш заслужених у цій ділянці, а втім автор цих рядків не хотів би наразити на випадок незумисної помилки стажу „байкаря". Нам незвичайно приємно було прослухати українські народні казки та дитячі сміховинки у виконанні акторів українського театрального ансамблю „Дніпро" та дітей із Торонта під мистецьким керівництвом Євгенії Чайки та Бориса Дніпрового. На платівці шість народних казок. Казку „Івассик - Телесик" оповідає Євгенія Чайка, у ній ролі грають: Батько — Борис Дніпровий, Мати — Агнеса Старостенко, Телесик — Андрій Перекліта, Оленка — Мирослава Глинка. „Пожадливі ведмежата" і „Три Доньки" оповідає Євгенія Чайка. „Про півника і ледачих мишенят" оповідає Леся Дніпрова. „Сірко" оповідає Євгенія Чайка. ролі грають: Сірко — Борис Дніпровий, Господар — Сергій Денко, Вовк — Роман Лібер. Відому народну казку „Кирило Кожом'яка" оповідають — Євгенія Чайка, Борис Дніпровий і Сергій Денко. Крім цього на платівці чотири дитячі сміховинки. Їх виконують: Євгенія Чайка і діти: Андріяна і Сезар — Вадим Муньято. „Хто як каже", коротенький монолог, що його виконав Борис Дніпровий, полягає на наслідуванні голосів — вовка, барана, пса, курки і качки. Його імітаторсько-анімалістичний куншт дійшов до найвищого пункту в казці „Сірко", вовчо-собачий діялог у його та Романа Лібера виконанні, німець назвав би одним словом — „майстерштік".

У казках мило вражає зразкова мова і вимова поодиноких виконавців, само собою і виконавців — дітей. Мистецька подача переконлива, інтонації правильні, наголоси логічні. Завдяки мистецькому керівництву, казки виконано на професійному поземі. Це торкається усіх без вийнятку. Не можна було не завважити настрою, викликаного за допомогою знаменитої музичнозвукової ілюстрації (життя природи — щебетання пташок, подув вітру, ґеґання диких гусей, плюсків води, „кукуріканння" півника в обійсті. А чи не добрий танок мишей під такт пискливої „мишачої" музики? А яке знамените музичне тло бою Кожом'яки зі страшним змієм! Кожна казка має також, так сказати б, український клімат, український антураж.

Вірність усіх ситуацій додержана до тієї міри, що ми самі не стямившись, опинились в світі казки, вірніше в світі української, чудової казки. Усі виконавці переросли себе, а діти — виконавці прямо нас очарували своєю грою та впровадили нас у подив. Ми впевнені, якщоб усі наші найменші слухали таких казок, ми не мали б пізніше проблем з принукою до всього, що наше рідне. „Казка чарівниця" — це платівка неоціненої вартости, як у мистецькому, так і у виховному змислі.

Технічно — платівка без закиду. Мистецьке оформлення платівки наводить рефлексії прослуханого тексту.

Було б добре, якщоб Євгенія Чайка та Борис Дніпровий, подумали ще про перезази й історичні оповідання для молоді. Висуваючи такі побажання до них (вони ж бо єдині є в силі це здійснити), слід їх підбадьорити тим, щоб їхні дотеперішні платівкові видання масово викупити, до речі, всі вони дуже добрі, як для дорослих, так і для дітей, а тоді — ми певні, — що за фондами на нову платівку для молоді, не треба буде вдаватись до збірного меценацтва — „Дніпрові" видадуть її самі.

Я. Климовський

Вісті Осередку ім. М. Павлушкова в Чикаґо

У неділю 16 червня відбувся День Сумівської Молоді на цей ювілейний рік. У цей День Батька прибула громада та юнацтво. День відбувся під цьогорічним кличем СУМ „Справедливість і волю Україні".

Промовляв гість з Бельгії, Иосиф Рожка головний секретар Центральної Управи СУМ. Він і допоміг при роздачі відзнак за іспити та ступні впорядникам та виховникам. Молодші юнаки та юначки, які склали 1-ий молодший іспит зложили Слово, яке є офіційним переведенням у ряди юнацтва СУМА. Ті, які склали 3-ій молодший іспит склали обітницю, тим переходячи в ряди старшого юнацтва СУМА. А ті, які скінчили 18 років життя склали Приречення, стаючи дружинниками, себто дійсними членами СУМ.

У мистецькій частині програми виступали з'єднані оркестри з Осередків ім. Д. Вітовського та ім. М. Павлушкова під керівництвом Степана Косовського та вокальний ансамбль дружинниць „Червона рута". Опісля відбулася розвагова частина з перегонами в мішках, копаним м'ячем та відбиванкою. Найбільш вартою уваги була одноденна передача — „Родинна трибуна" проваджена фінансовим референтом Захаром Колодієм з нагоди Дня Батька.

А що перед нами?

Дня 22-го червня на сумівській оселі в Барабу, Висконсин розпічнуться цьогорічні табори юнацтва із вишкільним табором для старших юнаків та юначок. Табір цей триватиме 2 тижні до 6-го липня, в комендантом буде д-р Павло Надзікевич. До виховного складу входять д-р Петро Мірчук, Иосиф Рожка з Центральної Управи СУМ та Степан і Надія Ґоляші. Окружна таборова Комісія просить всіх учасників цього табору привезти зі собою в додатку до звичайних потреб також наплечник і компас.

Від 6 до 27-го липня відбудеться табір старших юнаків та молодших юначок, комендантом якого буде Лущак, а від 27 липня до 17-го серпня відбудеться табір старших юначок та молодших юнаків з комендантною Оксаною Павлівець. Окружна Таборова Комісія просить усе юнацтво завчасу зголошуватись на табори.

Тарас Дрозд
(Рефер. преси й інформацій)

„Зустрічний плян" для тернопільців

Тернопіль. — В комбінаті „Будіндустрія", — як подає „Радянська Україна" з 2-го липня ц. р., — „партком" заводу „добровільно" висунув для робітників „зустрічний плян", та ще й зобов'язався достроково його виконати. Як і кожний завод чи фабрика в Україні, так і цей подільський комбінат, мусить виконувати непосильні пляни, Москвою накинутої, вже „дев'ятої п'ятирічки". Але, звичайно, „зустрічний плян" та ще „достроковий" буде значно тяжчий від вже досить тяжкого першого. Це все означає, що не одну суботу доведеться пропрацювати тернопільцям і не один робочий день треба буде продовжити на кілька годин, (а в СССР не платять „овертаймів"), щоб таки виконати його та ще й достроково. І не поможе в тім „понад сто пропозицій" спеціяльно створеної для цього комісії (на папері можна написати і двіста!), про що газета пише: „порадившись з робітниками, інженерно - технічними працівниками, ця комісія подала понад сто пропозицій, спрямованих на дострокове виконання зустрічного пляну".

■ РОЗШУК ■

ПОШУКУЄТЬСЯ
АНДРОНА СИМОНЧУКА
— художник —
Виїхав з України 1944 р. і деякий час жив у Львові. Хто знав би про нього або він сам, прошу писати до:
Alexander Firsow
418 E. Capitol Street
Washington, D.C. 20003

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) — $2.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) — $3.00

ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по — $3.00
за інч за кожного рода оголошення.

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту — $6.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти — $8.50
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на три шпальти — 10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

„УТАЄМНЕНИЙ БІК БОГОСЛУЖБ"
за ПІВ ЦІНИ!
Лише за ОДИН дол. висилаємо надзвичайно цікаву книжку. Гроші в листі посилайте на адресу:
Mr. M. LAWRENKO
56 Stagg Street 12-a Brooklyn, N.Y. 11206

Повідомлення Адміністрації

З уваги на те, що в днях від 29-го ЛИПНЯ до 10-го СЕРПНЯ „Свобода" НЕ БУДЕ ПОЯВЛЯТИСЯ — проситься всіх, хто мав би на цей час якісь оголошення, надіслати їх до публікації ПЕРЕД ТІЄЮ ДВОТИЖНЕВОЮ ПЕРЕРВОЮ.

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЄЇ МОВИ.

■ Help Wanted Female ■

NURSES —
R.N.'S — L.P.N.'S — A N.J.
Civil Service protected position in a Geriatric setting at the N.J. Veteran's Facility in Edison. Excellent fringe benefits with salary range for R.N.'s $8,737-$11,796 & L.P.N.'s $7,548-$10,187. Automatic increases every year to top of range. Contact Mr. White, (201) 548-1111.

SEWING MACHINE OPERATORS
Experienced on ladies sportswear. Single needle machine, merrow machine, lining makers, lining setters, soabar operators. Union shop.
CAROLYN SPORTSWEAR
1033 Jefferson Street
Hoboken, N.J. (201) 963-3441

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Нема то як на Союзівці!
Оселі Українського Народного Союзу
в Кетскильських горах біля міста КЕРГОНКСОН, Н. Й.

П'ятниця, 19-го липня 1974 р.
ЗАБАВА при звуках оркестри „СОЮЗІВКИ"

Субота, 20-го липня 1974 р.
ІРИНЕЙ ЖУК — концертовий піяніст та виступ ансамблів — вокального „СОЛОВЕЙКИ" і танцювального „ЧОРНОБРИВЦІ".
Конферансьє — АНЯ ДИДИК
По програмі — ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ при звуках оркестри „НОВА" під керівництвом Александра Мартиновича.

Неділя, 21-го липня 1974 р.
БОГДАН ТИТЛА — Вистава акварель. В рамцях культурних вечорів, о год. 8:15 веч. мистець говоритиме на тему „Властивості акварельної техніки".

ВЕЛИКА ХОЛОДЖЕНА ЗАЛЯ „ВЕСЕЛКИ"

20-21-го ЛИПНЯ — МІЖНАРОДНІЙ ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР ТРІЙОК з участю 12 українських, американських і канадських дружин.

Телефон Союзівки — (914) 626-5641

■ Help Wanted Male ■

СУПЕРИНТЕНДЕНТ
до 84 род. дому з віндою в Jackson Heights. Подружжя, досвід в механіці, потрібно дещо англійської мови. Чудовий апартмент, газ, електрика, телефон плюс $500.00 на місяць.
За інформаціями
тел. (212) 489-8490

OPTICAL TECHNICIAN
Exp. in making precision flats, parallels, prisims, lenses, and mirrors. Contact —
ESCO PRODUCTS
171 — Oak Ridge Rd.
Oak Ridge, N.J.
Call (201) 697-3700

MACHINIST MACHINIST
MACHINIST MACHINIST
This leading manufacturer needs an experienced machinist, now! Candidates should be able to set up and run detailed parts for microwave components combined with the capability of running, and setting up all machine shop types of equipment. This is an excellent opportunity for the right individual. We have the job, the future and the company to offer... what we need now, is you!
Call (201) 539-5500
or come in and see
Mr. Herb Geinitz
Personnel Dept.
200 E. Hanover Avenue
Morris Plains, New Jersey
AIRTRON DIVISION
Litton Industries
An Equal Opportunity Employer M-W

MOLDERS
Aluminum foundry needs experienced joit and squeeze molders. Good starting wages. Plus incentive bonus. Grinders also wanted. Call for interview.
(201) 241-9177

Д-р Лука Луців:
ІВАН ФРАНКО
БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ
Ціна: $5.40
Замовляти:
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Аплікація на прийняття
— на —
КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
на СОЮЗІВЦІ
КЕРГОНКСОН, Н. Й.
від 4-го до 24-го СЕРПНЯ 1974 року
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
Вік: ...., Член УНС, Відділ: ....
Знання української мови:
СЛАБО ☐ ЗАДОВІЛЬНО ☐ ДОБРЕ ☐
Залучую на рахунок оплати $..............
(Повна оплата курсів — $150.00. Половину належности треба вплатити із аплікацією).
Аплікації висилати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

■ Real Estate ■

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel. 477-6400

В Кетскільських горах, 5 миль від Ellenville, над озером Ulster Heights Lake, в українській дільниці, продаю
ДІМ І ЗЕМЛЮ
для забудування.
Тел. (914) 647-6898
від 9-ої ранку до 10-ої веч.

6 ROOM HOUSE
on the beautiful dead end street in Irvington, N.J. Finished basement, near St. John's Ukrainian Catholic Church.
Call (201) 372-4563

Rego Park, N.Y.
9 кімн., наріж. мур., 4 бл. до E або F сабвею, гараж.
Тільки $65,000.
JANCEWYCZ-LEPCAN REALTORS
(212) 849-5090
Телеф. в Еленвілл —
(914) 647-6951

FOR SALE
Two family, 10 room colonial
HOUSE
Good condition, steam heat, maintenance free siding, driven well, aluminum storm and screens, owner occupied. — $26,000. Principals only.
Box 91 — Wawarsing, N.Y.
(914) 647-7485

НА ПРОДАЖ
1-РОД. ДІМ
7 кімнат, гараж на 2 авта, бл. укр. кат. церкви в Нюарку, Н. Дж. Ціна $33,000. Податок — $900.00 річно. Продається приватно. Тел. (201) 399-4428 від 9-ої до 5-ої під час тижня.

■ Help Wanted Male ■

REAL ESTATE SALES
Licensed, full time. Excellent earning opportunity. Interesting draw arrangement. Call Leon Schurman at (201) 279-4400.
JOHN KAPAS — Broker
281 - Union Ave., Paterson, N.J.
Open daily 9-9, Sunday 10-6

НА ВИНАЙМ

АПАРТМЕНТ НА ВИНАЙМ
Надається на професійні „офіси" (бувша лікарська канцелярія) або мешкання. N.Y.C., навпроти св. Юра. Кликати від год. 7-ої до 10-ої вечора.
Тел. 777-2290

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 20-го ЛИПНЯ 1974 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чор. Січ — 14 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Чорн. Січі, 688 Sanford Avenue. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — В. Роговський, предс., М. П. Отрок, фін. секр., З. Терлецький, касир.

► Різне ◄

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВИСИЛАЄ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до висилки. Посилаємо також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВТА, МОТОЦИКЛІ, ХОЛОДІЛЬНИКИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урядові години: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 в., в суб. 8:30-5:00 в.
В неділі в липні і серпні буде ЗАКРИТО.

ВИ НІКОЛИ НЕ Є ЗАСТАРІ, ЩОБ ЧУТИ КРАЩЕ
Чикаґо, Ілл. Люди питаються нас „Чи можна справді дістати апаратик допомогу слуху, що цілий входить до уха і майже зовсім його не видно?"
Відповідь є проста: „Ми висилаємо вам неоперативний модель, щоб ви могли побачити самі". Хоча малий в розмірі, але тисячам людей велика поміч. Це поширює ваш світ, збільшує приятелів і навіть остерігає звуком, що береже від небезпеки.
Очевидно, ви знаєте, ми не пропонуємо вам правдивий апарат допомоги слуху. Коли побачите цей даровий неоперативний модель, будете мати кращу уяву, як далеко ми пішли, легко розв'язуючи звичайні проблеми слуху.
Висилаю вже тисячам, пишіть отже сьогодні і ви. Цей неоперативний модель буде ваш, задержіть його для себе. Щоб одержати його для себе без жадного кошту і зобов'язань пишіть тепер до:
Dept. 4781
BELTONE ELECTRONICS
4201 W. Victoria Street
CHICAGO, Ill. 60646

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

■ Funeral Directors ■

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3362 Boston Rd.
NEW YORK, N.Y. 10469
Tel.: 863-2475
Директор ИОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, належних в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

7149. ТАРЗАН. СТРІЛА ПРОЛЕТІЛА

ALL TOGETHER, GANG—NOW!
HELP! BATS!!
BATS!
EEEEEK!
THOSE KIDS MUST HAVE BATS 'IN THE BELFRY,' JUD—SEEIN' BATS!
I THINK I HEARD ONE FLY BY, BART!
...THUS A SYMBOL OF YOUTHFUL INSTINCT PLUNGES INTO THE GROUND—TO STAND AS A CLUE... THEY HOPE!!

Всі разом — тепер!!! Рятуйте! Лилики! Лилики! Ой!

Цим дітям привиджуються лилики, Джад!

Мені здається, що я чув, як один пролетів мимо, Барт!

...Таким чином символ молодечої з і находливости застромлюється в землю, щоб стати вказівкою — принаймні так надіються діти!!..